

PRENUMERATA.

W Łodzi:
Rocznica 6.
Półrocznica 3.
Kwartalnie 1 k. 50.
Miesięcznie 50.
W KRÓLESTWIE I CESARSTWIE:
Rocznica 8.
Półrocznica 4.
Kwartalnie 2.
Prenumeratę na „Dziennik Łódzki” w Warszawie przyjmuje skłód Henryka Hirsztalda, przy ul. Mazowieckiej, N. 16, wprost towarzystwa kredytowego ziemskiego. Tamże nabywać można pojedyncze numery Dziennika.
Cena pojedynczego numeru 5 kop.

KALENDARZ.

Dziś: Matylda Kr. Wd.
Jutro: Longina M.
Wschód słońca o godz. 6 m. 29. Zachód o godz. 5 m. 53.
Długość dnia godz. 11 m. 24. Przychył dnia godz. 3 m. 46.

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI
ULICA PASAŻ MEYERA Nr. 514.
Adres telegraficzny:
„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracji „Dziennika” oraz w biurach ogłoszeń Rajchmanna i Frendlera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za jeden wiersz pełnym lub za jego miejsce 6 kop., z następnym wierszem częściej powtarzających się albo większych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.
Nakłady: za każdy wiersz 10 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.
Stałe 2 wierszowe ogłoszenia adresowe po rs. 2 miesięcznie.
Od należności przewyższających 10 rubli następuje dodatkowa ogólna 5 proc.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

Z powodu świąta dworskiego w dniu dzisiejszym, numer następnego wyjdzie we wtorek.

Prawodawstwo fabryczne w Anglii.

Na posiedzeniu izby gmin, odbytem w Londynie w dniu 26 z. m., minister spraw wewnętrznych postawił wniosek powtórnego odczytania bilu ministerskiego o prawodawstwie fabrycznym. Streszczając bil, minister zatrymiał się przedewszystkiem na paragrafach, dotyczących kwestyi sanitarnej. Cel tych paragrafów, według słów mówcy, polega na tem, aby fabryki i warsztaty wszystkich kategorii sprawdzić do jednego poziomu sanitarnego, t. j. uczynić obowiązkiem zastosowanie przepisów o warunkach sanitarnych we wszystkich zakładach przemysłowych, bez względu na to, czy pracują w nich sami tylko mężczyźni, czy mężczyźni i kobiety, czy też na koniec i dzieci. Powyższe wymagania nowego prawa nie powinny jednak rozciągać się na przemysł domowy, który należy zostawić jedynie pod wpływem przepisów ogólnych o ochronie zdrowia publicznego. Zmiany, jakie bil rządowy wprowadza do obowiązującego obecnie prawodawstwa, polegają tym sposobem na rozszerzeniu sfery zastosowania specjalnych przepisów sanitarnych. Przepisom tym nie podlegają obecnie zakłady, w których pracują sami mężczyźni, te zaś, w których pracują same kobiety, podlegają mu tylko w części. Co się tyczy stosowania przepisów sanitarnych, będącego dotychczas pod nadzorem części policji sanitarnej, częścią zaś inspekcji fabrycznej, to odnośnie do fabryk stan rzeczy nie ulega żadnej zmianie, tylko nadzór nad stanem sanitarnym zakładów rzemieślniczych, według nowego bilu, oddany ma być w ręce organów urzędu miejscowego. Następnie wniosek ministerjalny rozpatruje niektóre ze środków, podanych przez komisję i dotyczących przemysłu domowego (sweating system), przedewszystkiem mianowicie żąda zawi-

damiania o otwieraniu warsztatów, zamierzających rozdać roboty nazwaną, jak również prowadzenia przez gospodarza każdego z takich warsztatów listy robotników, którym ten wydaje robotę do domu. Ósmy paragraf bilu daje inspektorowi fabrycznemu prawo domagania się polepszenia warunków sanitarnych w miejscach, gdzie prowadzi się roboty wzmiankowane, ale właścicielowi podobnych pomieszczeń udziela prawa kwestyonowania żądań inspektora przed sądem. Co się tyczy czasu roboczego, to wniosek rządowy zmienia zasadniczo istniejący stan rzeczy tylko odnośnie do pracy kobiet. Obecnie kobietom wolno jest pracować przez przeciąg 15 godzin na dobę z przerwami 4 1/2 godzin, inspektorzy fabryczni jednak nie mogą kontrolować ściślego wykonywania tego przepisu, gdyż w prawie nie jest określona ściśle pora dnia, naznaczona na przerwę, lecz tylko długość tej ostatniej. Bil skracając czas dozwolony na pracę kobiet do 12 godzin na dobę z 1 1/2 godzinną przerwą, przeczem prawo określa ściśle tak godziny naznaczone dla pracy, jak również czas trwania przerwy. Takie są główne punkty projektu prawodawczego, wniesionego przez ministra spraw wewnętrznych. Podczas sporów, wywołanych wnioskiem ministerjalnym, było wskazane na pewne wadliwe punkty bilu. Przedmiotem najgorętszych sporów był paragraf 19 bilu, zmieniający tak zwane „świadectwo o zdolności”. Znaczy to, iż na zasadzie nowego prawa, przedsiębiorcy, korzystający z pracy małoletnich, nie będą obowiązani posiadać świadectw lekarskich, zaś świadczących zdolność robotnika do pracy w fabryce. Jeden z deputowanych zaznaczył, iż świadectwa lekarskie przyniosą pożytek wielki, nie pozwalając wprowadzania do fabryk dzieci chorych, co szczególnie jest ważnem odnośnie do chorób zakaźnych. Bil przeczytany był powtórnie i oddany do rozpatrzenia komisji.

Z DZIEDZINY PRZEMYSŁU I HANDLU.

DROGI ŻELAZNE.

× Na dzień 20 b. m. wyznaczono przy departamencie kolejowym zjazd na czel-ników i zarządzających kolejowych lub ich pełnomocników dla rozstrząśnięcia projektów dotyczących rozkładu jazdy. Chodzi tu przeważnie o możliwe dla pod-różnych i dla przewożących towary kup-ców udogodnienie ruchu, co do jego szybkości.
× Grono przemysłowców i kupców warszawskich, jak donosi „Kurier codzienny”, czyniło starania o zmianę niektórych taryf kolejowych dla transportów z Królestwa do Cesarstwa, obecnie bowiem obowiązują-cą opłatę za przewóz uważają oni dla nie-kolejnych towarów za wygórowaną.
× „Peterb. wiadomości” donoszą, że ko-mitet ministrów rozpatrywać będzie pro-jeckty następujących nowych linii: 1) od Briańska do Moskwy; 2) od stacji Achtirka sumskiego oddziału drogi żelaznej charkowskiej, do stacji Ki-jów i 3) od stacji Murom przez Morszańsk do Kozłowa.
× Podczas gdy na wschód daleki wy-słano partję inżynierów, z p. Ursati na czele, dla budowy linii Chabarówka-Wła-dywestok, postanowiono rozpocząć także badania wstępne nad budową zachod-niego oddziału drogi syberyjskiej. Rozpocznie się ona od Czelabińska i prze-jdzie przez Troick, Petropawłowski, Omsk, Kajak, Kolywan i Tomsk. Budowę od-działu od Złotostu rozpoczęto w roku przeszłym, lecz budowa ta, bez względu na małą długość oddziału, posiada się na-przód zbyt powoli, wobec znacznych prze-szkód naturalnych, szczególnie w okoli-cach zakładu Miaskiego.
× W tych dniach przejechał przez Tyflis do Persyi podyany angielski, A. Sold. Celem podróży jego jest zbadać wschod-niej części Persyi pod względem geologicz-nym. Zamierza on wypracować projekt budowy dróg żelaznych i szos dla

połączenia środkowych prowincji Persyi z jej granicami wschodnimi i południowymi.

HANDEL.

× Wczoraj na targach tutejszych popyt na zboże z wyjątkiem żyta, był bar-dzo dobry. Sprzedano na stacyi towaro-wej: pszenicy 400 korey po rs. 6.20—6.30, żyta 200 korey po rs. 4.60—4.70, owsa 500 korey po rs. 2.85—3.10, a na Nowym Ry-nku: pszenicy 150 korey po rs. 6.20—6.30, żyta 100 korey po rs. 4.70—4.80 i jęcz-mienia 300 korey po rs. 4—4.15. Ceny siana, słomy i konicyzny nie uległy żadnej zmianie.
× Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum skarbu zamierza wydać roz-porządzenie, na mocy którego wszystkie przedsiębiorstwa handlowe mają być obowiązkiem prowadzone pod firmą ich rzeczywistych właścicieli. Jedynie ty-tulem wyjątku stare firmy będą mogły być używane przez spadkobierców z warunkiem wszakże, aby na szyldach, blankie-tach handlowych i t. d. znajdowało się oprócz firmy i nazwisko nowych właścicieli.
× Podług wiadomości otrzymanych przez niektóre domy handlowe odeskie, ostatnie mrozy silnie zaszkodziły zasiewom w Europie zachodniej. Szczególniej uszko-dzone są zasiewy we Francji, Włoszech i Belgii, gdzie nie spodziewają się na-wet średniego urodzaju. Wskutek tego popyt na zboże ruskie wzrasta.
PIENIĄDZE I KREDYT.
× Na zebraniu reprezentantów kasy przemysłowców warszawskich wywiązała się dość ożywiona dyskusja co do ogólnego kierunku, w jakim rozwija się działalność towarzystwa. Powołując się na sprawozdanie roczne, p. Brodzki za-znaczył, że w operacjach kasy przeważają pożyczki większe, a przeciwieństwie, zawdzięczając swe powstanie rzemieślni-kom i przemysłowcom drobnym, tym sfer-om głównie służyć powinna. Mówca po-stawił następujące zarzuty: 1) norma pro-centu 8% jest stanowczo zawysoką; 2) większa pożyczki są niższe oprocentowane,

64)

Emil Zola.

PIENIĄDZ.

Tłumaczyła M. L.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 56).

W końcu wstała, oparła czoło o szyby okna, wychodzącego na ogród Beauvilliersów. Noc już zapadła; odróżnić tylko mogła słabe światło w małym oddzielnym pokoiczku, który hrabina i jej córka stałe zajmowały, ażeby w innych nie nie zbrudzić i nie palić napróżno ognia. Przez cienie muślinowe firanki odróżnić mogła profil hrabiny, naprawiającej swoje stare suknie, gdy tymczasem Alicya malowała akwarele, robione na tuziny, które potem w sekrecie sprzedawała. Zdarzyło im się nieszcze-ście: choroba konia, która dwa tygodnie trzymała je w domu, ponieważ nie chciały, aby je widziano idące pociągami. Ale w tej nędzy, tak heroicznie ukrywanej, nadzieja dodawała im sił; czyżby nie odważniejszej mi zwykła ciągła akcyj banku uniwersalnego, ten duży zysk, który widzieli już w postaci złotego deszczu, w dniu, w którym zrealizują wszystko przy największym kursie. Hrabina obiecywała sobie prawdziwie nową suknię, marzyła o wydaniu obiadów czterech razy na tydzień w zimie, nie potrzebując potem żyć przez dwa tygodnie o chlebie i wodzie.

Alicya nie uśmiechała się już z pozorną obojętnością, gdy matka mówiła jej o małżeństwie, lecz słuchała jej z powagą, przy-czem ręce jej silnie drżały; zaczynała wie-rzyć, że marzenie może się urzeczywistnić, że i ona może mieć kiedyś męża i dzieci. Pani Karolina, patrząc na tę małą lampkę, która je oświetlała, czuła, że spokój do jej duszy powraca powoli, że ją ogarnia

wzruszenie niewymowne, uderzona myślą, że jeszcze pieniądze, nawet nie pieniądze, tylko nadzieja posiadania go, wystarcza dla szczęścia tych biednych istot. Jeżeli je Saccard wzbogaci, czyż nie będą go błogosławili, czyż nie będzie dla nich dwóch dobrym i miłosiernym? Dobroć więc istniała wszędzie, nawet u najgorszych, któ-ry zawsze dla kogoś są dobrzy, którzy mają zawsze za sobą, wśród poniżenia i podeptania przez tłum, pokorne głosy, które im dziękują, wielbią ich i błogosławią. Wśród tych rozpamiętywań, gdy oczy to-nęły w ciemnościach ogrodu, myśl przenio-siła się do domu pracy.

W przeddzień rozdała dzieciom, z po-lecenia Saccarda, zabawki i laleczki na część rocznicy otwarcia i pomimowoli u-smiechnęła się na wspomnienie nadzwyczajnej radości dzieci. Od miesiąca byli tam więcej zadowoleni z Wiktora; czytała dosyć pochlebne uwagi nad nim u księżnej Orville, z którą dwa razy w tygodniu miewała długie sesje wspaniałych domu pracy. Na wspomnienie tego dziecka, które sta-nęło przed jej oczami, zdziwiła się, że o nim zapominała w przystępie rozpaczy, gdy chciała odjeżdżać. Czyż mogła go tak opuszczać, porzucić dobry uczynek, z takim trudem rozpoczęty? Słodycz jakaś, co-raz głębiej ją przenikająca, wyłaniała się z ciemności drzew wielkich, fala bezwzględ-nego zaparcia się, boskie pobażanie i li-tość rozpięły jej serce. A mała lampka u biednych pań paliła się tam w dalszym ciągu, jak gwiazdka zbawienia, opromie-niając ich smutne twarze.

Pani Karolina, powróciwszy do domu, drgnęła lekko. Coż się stało? Zimno jej się zrobiło. Rozweseliło ją to, ponieważ zawsze się chwaliła, że może zimę bez o-gnia spędzić. Doznawała uczucia, jak gdy-by wyszła z mroźnej kąpieli, odmłodzona i silna, ze spokojnie bijącym sercem. W dniach najdroższych i szczęśliwych

tak się budziła. Przyszło jej na myśl po-dłożyć drewna do kominka; a widząc, że ogień zagasił, sama zaczęła go rozpałać, nie chcąc dawać mu służyć. Z trudnością jej to przyszło: nie miała drewna, rozpa-liła więc poprosztą ogień staremi gazetami, które powoli, jedną po drugiej, zapalała. Kłęcząc przed kominkiem, śmiała się sama do siebie. Pozostała tak przez chwilę szczęśliwa, zadowolona. Oto więc jeszcze jedno z ciężkich przesileń minęło; spodzi-ewała się znów, miała nadzieję i czego? Nie widziała, jak zwykle, nieznaną wie-czności, która była u kresu jej życia, u kresu ludzkości całej. Żyć, to miało być dostatecznem, aby życie przynosiło uzdra-wienie ran przez nie zadanych. Raz jesz-cze przypomniała sobie wszystkie nieszczę-ścia jej życia, straszne małżeństwo, ujędę w Paryżu, opuszczenie przez jednego czło-wieka, którego kochała i po każdej rozpa-czy odnajdywała znów ożywczą energię, nieśmiertelną radość, która kazała jej pod-nosić się wśród gruzów. Czyż nie wszyst-ko z pod nog jej już usunąć?

Straciła szacunek dla kochanka, dowie-dziawszy się ohydnej przeszłości i stała wobec niego, jak te święte kobiety wobec ran nieczystych, które obmywały rano i wieczór, bez nadziei, aby się kiedykolwiek zabliznić mogły. Nie przestawała należeć do niego, wiedząc, że go z innymi dzieli, nie starając się nawet im go wydrzeć. Żyć będzie w piekielnej otchłani spekulacyi, wśród nieustannej groźby katastrofy ostatecznej, która brat jej może krwią i honorem przypłacić. A jednak, pomimo wszystkiego podnosiła głowę do góry prawie bez troski. I dlaczego? Ot, tak, bez powodu, z zadowolenia, że żyje! Brat jej miał słusność, twierdząc, że jest nosobie-niem nieczem niezwalczoną nadziei.

Saccard, przyszedłszy do domu zastał pa-nię Karolinę pogrążoną w robocie, kończą-cą ładnym stanowczym charakterem stro-

ny pamiętnika o kolejach na wschodzie. Podniosła głowę i powitała go spokojnym uśmiechem, gdy on się pochylił i dotknął ustami promiennej białej korony jej włosów.

— Bardzo jesteś zmęczony, przyjacielu? — Och! interesów bez końca! Widzia-łem się z ministrem robót publicznych, po-tem musiałem widzieć się z Huretem, po-tem znów powróciłem do ministra, i nikogo prócz sekretarza nie zastałem... Ostatecz-nie otrzymałem przyrzeczenie na to, co chciałem.

Istotnie, Saccard od chwili rozstania się z baronową, nie próżnował wcale, od-dając się jak zwykle trudom i pracy. Dała mu list Hamelin'a, który go zachwycił. Spoglądała na niego, jak napawał się już przyszłym tryumfem i postanowiła sobie, że odtąd obserwować go będzie z bliska, ażeby zapobiedz niektórym szaleństwom. Ale surową dłoń być nie mogła.

— Maks był prosić cię w imieniu pani de Jumont.

— Ależ ona pisała do mnie! Zapomnia-łem uprzedzić cię, że idę tam dziś wieczór. Szaleństwo mnie to użę, przy mojem zmę-czeniu!

Poszedł, dotknąwszy znów ustami jej bia-łych włosów. Zabrała się znów do pracy, z tym serdecznym, pełnym pobażania uśmiechem. Czyż ona nie była jedynie od-daną przyjaciółką? Zazdrości swojej wsty-dziła się, jak gdyby zabrudziła tem jeszcze bardziej ich stosunek. Chciała być wyższą nad trwogę o podział, wyzuta z egoizmu zmysłowego miłości. Należał do niego, wie-dzieć, że go z innymi dzieli, to zbyt mało-ważne. A jednak kochała go całym swo-jem, odważnem, miłosiernym sercem. Ten Saccard, ten bandyta z braku finansowego, ukochany tak przez tę czującą kobietę, bo widziała go takim czynnym, dzielnym, stwarzającym świat nowy i życie — to był prawdziwy tryumf miłości! (D. c. n.)

gdy przywilejem tym powinni cieszyć się pożyczki mniejsze; 3) kasa niepotrzebnie każe sobie płacić prowizję przy zamianie wksli. Po wyzerpaniu dyskusji, w której okazało się, że żadna instytucja w Warszawie nie pobiera tak wysokiego procentu, jak kasa przemysłowców, zebrali wyrazili życzenie, aby komitet starał się obniżyć stopę procentową i zniósł prowizję. Sprawozdanie i projektowany podział zysku za rok 1890 zatwierdzono. Przyjęto także wniosek podpisany przez 31 uczestników w przedmiocie udzielania jednorazowego subdyum 1,000 rs. na rzecz bazaru rzemieślniczego; suma ta będzie wypłacona w chwili, kiedy nadziały na bazar dojdą do 9,000 rs. Dokonano wyboru do komitetu daly rezultat następujący: prezes p. Adolf Scholtze, kontroler p. Antoni Manduk, zarządzający zachunkowoscia p. Bronisław Werner, członkowie pp. Teofil Seidler, Edward Jentzen, Karol Machleid i Władysław Gostyński.

POCZTY I TELEGRAFY.

× „Świat” donosi, że w zarządzie wojennym projektowana jest zupełna reorganizacja instrumentów telegraficznych, przyrządów sygnałowych i telefonów w celu ujednolinitenia ich we wszystkich punktach.

PRZEMYSŁ.

× Z Sosnowca piszą do „Słowa”: „Cynkownie tutejsze odmówiły świeżo złożenia ofert na dostawę dla kolei w Cesarstwie kilkunastu tysięcy pudów surowego cynku, z powodu, iż kopalnia galmu na Górnym Śląsku nie jest w możności dostawiać im tego materiału w pożądaney ilości. Odmowa taka ze strony tutejszych fabrykantów bardzo niekorzystnie wpłynęła na dalszy ich stosunek handlowy z Cesarstwem.”

× Ministerium dóbr państwa, jak donoszą „Peterb. wiadomości”, przedsięwzięło środki, mające na celu ulepszenie fabrykacji wina winogronowego i handlu tym produktem. Postanowiono usunąć z handlu młode niewystałe wino. W tym celu ministerium nabywa obszerne winnice. Niedawno zakupiono wielkie przedsiębiorstwo ks. Woroncowa, mające liczne filie handlowe w obu stolicach i prawie we wszystkich miastach południowo-zachodnich; następnie zakupiono winnice w Capondalich, Abra i innych punktach; prowadzone są pertraktacje co do zakupu pięciu wielkich majątków z winnicami w okręgu piatigorskim, Bessarabii i Imereyi. Wkrótce ministerium przystąpi do urządzenia dużych winnic wzorowych, do których wino skupowane będzie z ogrodów prywatnych. Z winnic tych wino po długim wieloletnim wystaniu się wysyłane będzie na sprzedaż za granicę. W tym celu wstrzymano sprzedaż wina i z istniejących winnic ministerium.

× „Journal des Débats” maluje w czarnych kolorach losy przemysłu francuskiego pod wpływem systemu protekcyjnego, który wziął górę. Wiele gorzej zamknęło; kilka całych przemysłów ruje. Nędza milionów będzie owocem zamknięcia granicy.

× Z Kopenhagi donoszą, że rząd zamierza ustanowić emeryturę dla nie-

zdolnych do pracy robotników w i ze swej strony przeznacza na ten cel 2,000,000 koron.

× Z Londynu donoszą, że wszystkie kopalnie węgla, należące do lorda Londonderry w Seaham, Darham i Silksworth prężą się. Sześć tysięcy górników przystąpiło do znowu.

TELEFONY.

× Według krążących wieści, wkrótce już sieć telefonowa pograniczna rozciągnie się i na Dąbrówkę górniczą, łącząc z sobą tym sposobem trzy najważniejsze punkty przemysłowo-handlowe pogranicza: Będzin, Sosnowice i Dąbrówkę.

WYKSZTAŁCENIE PRZEMYSŁOWE.

× W Petersburgu otwarta będzie szkoła handlowa dla kobiet z wykształceniem gimnazjalnym. Od uczących się w tej szkole nie będą pobierane żadne opłaty.

Wiadomości ogólne.

Ze wsi. Rozpoczynają się już roboty wiosenne. Skutkiem odwilży i ciągłego przedtem padających deszczów, pola nisko położone znajdują się pod wodą. W obawie, aby ozimina nie wygniła, rolnicy starają się wody odprowadzić, co jednak połączone jest z wielkimi trudnościami, gdyż na polach w okolicy niema odpowiednich rowów.

Wiadomości osobiste. Towarzystwo akcyjne wyrobów bawełnianych Karola Schellera wysłało w charakterze reprezentanta swego na wystawę środkowo-azjatycką, p. Wilhelma Hordliczkę, który w tych dniach wyjechał do Moskwy.

Stracona oszczędność. Robotnik tutejszy, Gundrum, oddawna składał do skarbnicy zaszczytzone pieniądze. Było tam już około 60 rs. Odnagaj żona G., chcąc zabawie kilkuletnie dziecko, dała mu skarbowkę. Dziecko wyszło na dziedziniec, skąd powróciło po chwili z próżni rękoma. Zmarłona kobieta dowiedziała się, że wypuściła skarbowkę do studni. Wszelkie poszukiwania lekkomyślnie straconych oszczędności nie odniosły żadnego skutku.

Tania karawany. Mieszkańcy tutejszy p. W., ma zaprowadzić w mieście naszym karawany, z których za niewielką opłatą będzie mogła korzystać biedniejsza ludność robotnicza. Karawany te zapobiegają może przewożeniu ciał zmarłych w dorozkach.

Energiczna kobieta. Jednej z mieszkanki tutejszych sąsiadki często wyrządzali różne przykrości, które narazicie wyzerpały jej cierpliwość. W tych dniach okładowano jej ciężej, niedawno kupioną. Oburzona tem do żywego kobieta wybiegła na dziedziniec i pierwszego spotkanego wroga uderzyła oziębem w głowę tak silnie, że upadł bez przytomności na ziemię. Widząc to z oku przyjaciele uderzonego, pośpieszyli z pomocą i we dwa starali się pochwycić w swe ręce kobietę, a gdy stawiała opór silny i wywijając oziębem, bronila do siebie przystępu, pochwycili drąg i zaczęli grozić, że ją zabiją. Nieuleklna kobieta jednak schwyliła za drąg i wyrwawszy go z rąk jednemu z napastników, zaczęła okładać nim obu. Na krzyk zbie-

gli się wszyscy mieszkańcy domu i z trudnością ledwie zdolali zmusić obie strony do opuszczenia placu boju, z którego zwycięzko wyszła tylko kobieta, zadnego guza nie otrzymawszy. Poturbowani mężczyźni wystąpili ze skargą do sądu.

Nagła śmierć. W tych dniach, zamieszkały na Bałutach Szmal Lajb Chomburger, cierpiący pomieszanym zmysłom od lat dwóch, zmarł nagle.

Wypadek. Wczoraj chłopiec Jówik spadł z konia na ulicy Zachodniej, przebiegł o gwoździ wystający z chomonta skańczył oko tak nieszczęśliwie, że zupełnie wypłynęło.

Najeżanie. Wczoraj jakiś woznica, jadący zrychło ulicą Nowomiejską, najeżał na Moska Grünspana, który, pchnięty silnie przez konia, przewrócił się i pokaleczył sobie twarz. Kilka osób chciało zatrzymać woznicę i pobić go za nim, on jednak broniąc się batem, nie pozwolił zatrzymać koni.

Napad na strażnika. We wtorek wieczorem kilku izraelitów, uzbrojonych w kije, w celu zemsty napadło na nilew w Tuszyne, powiatu łódzkiego, na strażnika ziemskiego, Wukę Abramowa i silnie go poraniło. Strażnikowi zagraża niebezpieczeństwo utraty życia. Śledztwo w toku.

Kradzież. Wczoraj rano, podczas targu na Nowym-Rynku, jakiś rzemieślnik wyrzucił z kieszeni Dyziakowej rzecznicę z 3 rublami. Kiedy D. pochwyciła za rękę rzemieślnika, ten ją pchnął tak silnie, że upadła i straciła sobie głowę. Woreczek z pieniędzmi jednak odzyskała, gdyż rzemieślnik upuścił go, aciekając.

* Wszyscy przedstawiciele dyplomatyczni i konsulowie Rosji za granicą, pisze „Grażdanie”, otrzymali z ministerium spraw wewnętrznych rozporządzenie okólnikowe w kwestyi wizowania paszportów w zym, chcącym udać się do Rosji. Według cyrkularza, każdy żyd, wybierający się do Rosji, powinien przedewszystkiem wystosować podanie do ministerium spraw wewnętrznych i przyłączyć doklądne dane o swej osobie, oraz wyłasczyć cel podróży. Po przejrzeniu podania ministerium da przychylną lub odmowną odpowiedź; jedynie w pierwszym wypadku przedstawiciel ruskij za granicą może udzielić swej wily i podpisać paszport. Wyjątek uczyniono dla reprezentantów wielkich domów bankierskich, tudzież instytucji finansowych, o ile zgłoszą się z piśmienną rekomendacją od kierownika firmy. Jeżeli osoby tej kategorii, choćby i żydzi, zażądają wily, konsułem wolno podpisać paszport, ale jedynie z pozwoleniem trzymiesięcznego pobytu w Rosji.

* „Dien” pisze: W ministerium skarbu, jak się dowiadujemy, opracowano przepisy o ograniczeniu prawa izraelitów w do brania udziału w pewnych przedsiębiorstwach przemysłowych. Przepisy mają na widoku głównie kraj północno i południowo-zachodni oraz gubernie Królestwa Polskiego, gdzie cały handel, a częściowo i przemysł znajduje się w rękach izraelitów, którzy wszelkimi siłami bronią swego stanowiska wobec chrześcijan.

* Dzienniki petersburskie donoszą, że w guberniach południowych i zachodnich wydane zostało rozporządzenie, dotyczące się niezwłocznego przystąpienia do dokładowego obrachowania cudzoziemców w tam zamieszkałych, głównie kolonistów, bez względu na to, czy są, czy nie są poddany ruskimi. Pod karą 500 rs. lub trzymiesięcznego aresztu nie będą odtąd mogli obcy poddani zmieniać miejsca pobytu bez

przedniego zameldowania o tem właściwej władzy policyjnej.

* Dzienniki petersburskie donoszą, że w sferach rządowych powstał projekt uregulowania stosunku pogan, zamieszkałych w Rosji. Dotychczasowe stanowania o nawrócenie ich na chrześcijaństwo były bezowocne, szczególnie pośród budystów Syberii wschodniej. Pochodziło to ztąd, że kapłani buddyzmu, lamowie, używali pewnych przywilejów, byli wolni od podatków i kar cielesnych, uważani niedłwie za organy urzędowe. Otóż w stosunkach tych mają nastąpić pewne zmiany.

W Zgierzu odbył się ma w pierwszych dniach kwietnia koncert amatorski wokalnoinstrumentalny na korzyść niezamożnych uczniów tamtejszych.

Przed kilku dniami, w dziedzinie domu № 200 pp. Gustawa Borsta i Beniamina Bossa w Zgierzu, znaleziono zwłoki nowonarodzonego dziecka płci żeńskiej. Śledztwo winnej podżucenia nie wykryło.

Tomaszów. W dniu 12 b. m. odbyło się otwarcie i poświęcenie miejskiego szpitala ogólnego. Szpital mieści 10 łóżek i kosztuje 60,000 rubli, które zebrano drogą składek. Największą ofiarę rs. 6,000 złożył Juliusz hr. Ostrowski, resztę zaś mieszkańcy. Szpital będzie utrzymywany z funduszu kasy miejskiej.

Piotrków.

Przedsiadają się do Cesarstwa: 1) Jan-Krzysztof Matys ze wsi Dąbrawa gminy Bujny pow. łódzkiego, 2) August Jęsa z rodziną ze wsi Justynów gminy Galków pow. brzeskiego, 3) Karol Adolf Bries, 4) Elwina Banda ze Zgierza, 5) Samuel Bukrant ze wsi Babzew gminy Kobieli pow. łaskiego, 6) August Jęsa z rodziną ze wsi Baski gminy Krzyżanów pow. brzeskiego, 7) Wilhelm Werk ze wsi Kamocina gminy Szydłow pow. piotrkowskiego, 8) Jan Bogumił Klajdnist z rodziną ze wsi Kaldunowo gminy Belchatów pow. piotrkowskiego i 9) Adam Kanc z rodziną ze wsi Gaj, gminy Galków pow. brzeskiego.

Warszawa. Naczelnik okręgu żandarmerji, generał-lejtnant Brock, powrócił w tych dniach do Warszawy.

Z decyzji ministerjalnej, profesorowie zwyczajni uniwersytetu warszawskiego, pp. Miklaszewski i Okolski, pozostawieni są na dalsze lat pięć na zajmowanych katedrach.

W stopniu lekarzy wydział lekarski zatwierdził pp. Józefa Welera i Aleksandra Zernoklejewą.

Stowarzyszenie pań św. Wincentego i Paulo w Warszawie liczy obecnie 116 członków. W roku zeszłym stowarzyszenie wspierało 813 rodzin ubogich. Lekarstw rozdało 14,750, ubrania 1,624 sztuk, chleba 132,368 funtów, mąki 23,290 funtów, kaszy 134 korey, mięsa 7,550 funtów, soli 7,600 funtów. Nadto rozdano ubogim z ofiar dobroczynnych w naturze udzielonych przez osoby dobroczynne: słoju 126 funtów, kartofli 66 korey, innych jarzyn 10 korey, beczkę kapusty, struci na święta 500, święconę i kolędy 230 osobom, węgla 100 korey. Stowarzyszenie miało dochód zraz z reanumantem (248 rs. 73 kop.) ogółem rs. 12,658 kop. 94, a mianowicie z niedzielnych kwot kościelnych rs. 846 kop. 83, ze składek pań rs. 2,191 kop. 50, z darów jednorazowych rs. 4,435 kop. 9, z rautu muzycznego w marcu r. z. rs. 3,383 kop. 75, z kwesty wielkonocej rs. 839 kop. 58, z procentów od sum legowanych rs. 493 kop. 41. Wydatki uczyniły: żywność rozdana ubogim w naturze rs. 7,913 kop. 21, utrzymanie dzieci w przytułku rs. 393, koszty urządzenia rautu muzycznego rs. 478 kop. 42, apteka, komorne ubogich, utrzymanie siostr miłosierdzia i drobne wydatki rs. 1,954 kop. 35; gotówką rozdano ubogim rs. 1,743—ogółem rs. 12,481 kop. 38.

Do zakładu bakteriologicznego d-ra Bujwida w roku zeszłym zgłosiło się

68)

Berta v. Suttner.

ZŁOŻYMY BRONI!

Powieść z życia.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 51).

Wielkie okrucieństwa w czasie wojny są dozwolone, bo w całej biblii znajdujemy przykłady, że sprawiedliwa wojna jest przez samego Boga przykazana, każdy więc człowiek z czystym sumieniem może jej służyć; a nieprzyjaciół swoich może zabijać, pobić, siekać na kawałki — wszystko jest sprawiedliwem, cokolwiek bądź inni o tem mówią będą. Bóg nie wydał żadnych zakazów w tej kwestyi, a pozwolił wroga zabijać i tępić.

Prorokini Debora przybiła gwoździ do ziemi głowę dowódcy Sissary. Gedeon, przez Boga wyznaczony przewódca ludu, mścił się nad starszymi miastami za stawianie oporu przy braniu prowiantów, nie pozułwiersku: szubienicą, kołem, mieczem — niewiarci byli tego, lecz każe ich porozrywać na kawałki kowalami. Król Dawid, wierny sługa Boga, wymyślał najokropniejszą męczarnię dla poranionych i zwyciężonych już amonitów: każe ich szablami ciętarować, miazdżyć żelaznymi nożami, ciągnąć po kamieniach i w ten sposób każe postępować we wszystkich miastach amonitów. Później...

— Ależ to okropnie i wstrętne! — przerwał kapelan wojskowy — tylko dzięki żołnierz z barbarzyńskich czasów 30-letniej wojny, może wyciągać podobne przykłady z bibli i niemi usprawiedliwiać okrucieństwo względem wroga. My głosimy teraz zupełnie inne nauki. Wojna dążyć powi-

na tylko do zrobienia przeciwnika nieszkodliwym — można go zabić, ale bez wyraźnego zamiaru czechania na życie jednostki. Ten, kto z okrucieństwem, chęcią mordu napada na przeciwnika, popełnia czyn niemoralny, zarówno potępiany na wojnie jak w czasie pokoju. Tak w dawnych czasach, wiekale zabobonów i ciemnoty, gdy wojna była rzemiosłem, wtedy dowódcy mogli w ten sposób przemawiać: ale dziś, gdy nie napadamy dla łupu i chleba, bez świadomości na kogo i dlaczego, ale walczymy dla idealnych korzyści ludzkości — w obronie wolności, bytu narodowego, za prawo, wiarę, honor...

— Pan, szanowny kapelanie — wtrąciłam teraz — jesteś o wiele łagodniejszy i więcej ludzki, niż ten średniowieczny duchowny, dlatego nie wyciągnęłeś z bibli przykładów, które tłómaczyłyby okrucieństwa wojen. Ale zarówno ty, jak i on czerpiecie z tej samej księgi, mówicie o tym samym Jechowie, który przeciw zniechęcił się nie mógł, ale każdy z was wybiera to, co odpowiada jego zapatrywaniom.

Jako odpowiedź na powyższe słowa, nysłałam małą naukę o braku szacunku dla słowa bożego i zarozumieniu w wydawanych sądach. Udało mi się wskazać na prowadzić rozmowę na właściwy temat i teraz szanowny kapelan, bez przerwy z naszej strony, wypowiedział całą rozprawę o łączności chrześcijańskiego ducha z wojennym. Mówił o święceniu religijnem, jakie dostaje każda chorągiew, gdy stantary wnoszą do kościoła pod honorową straż dwóch oficerów trzymających na krzyż swe szable; wówczas to rekntu po raz pierwszy w pełnej zbroi staje pod swoją chorągwią, rozwiniętą przed ołtarzem Pana, poszarpaną i skrwawioną, taką, jaka powróciła z przeszłej kampanii... Mówił też o modłach wznoszonych co niedziela w

kościółach: „Chroń od nieszczęścia królewską armię i wiernych obrońców ojczyzny. Nauce ich myśleć o śmierci, jak na chrześcijanina przystało i pobłogosław ich czyny, aby z nich chwala dla Ciebie, a korzyść dla ojczyzny wynika.” „Bóg z nami!” — mówił dalej — to napis, jaki nosi na sprzączce od paska infanterya, a to godło daje im pewność. Bo gdy Bóg z nami, któż nas zwycięży? Dlatego to, w chwili wybuchu wojny, naznacza kościół modlitwy, odpusty, aby lud ubłagał o łaskę Boga i wzbudził w sobie ufność i wiarę w Jego pomoc, co mu dopomóż może w osiągnięciu celu. Jakąż otuchą napelnia serce wyrastającego wojownika, jakąż radość budzi myśl o tak pięknej śmierci! Odważnie idzie na wezwanie swego króla, a może być pewnym zwycięstwa i błogosławieństwa, którego mu Bóg nie odmówi, jak nie odmówił izraelowi w imię Boga ruszającemu zawsze na wojnę!

Wewnętrzna łączność między modlitwą i zwycięstwem, między pobożnością i odwagą łatwo spostrzedz — bo coż wlać w nas może większy spokój, niż pewność, że jeżeli w tej wrzawie wojennej wybieje ostatnia godzina, niebieski sędzia przyjmie nas łaskawie? Wierność i wiara wraz z dzielnością wojenną i mężstwem, to najdawniejsze tradycje naszego narodu.

W tym tonie kazanie trwało jeszcze dość długo: raz w słowach łagodnych, o miłości, pokorze, to znów głosem dowódcy w dumnych frazesach o moralności, mężkiej sile, szabl i orężu. Wyraz radości występował tylko w połączeniu z wyrazami śmierci, walki; umrzeć, być zabitym, to największa rozkosz, a wszystko poza tem jest grzesznym pragnieniem. I poezya była wezwana na pomoc. Najpierw wiersz Körnera:

„Ojczy, Ty prowadź mnie!

„Daj mi zwycięztwo, albo też śmierć!
„Przed twoim prawem korzę się Panie.
„Czyż ze mną, co zechcesz sam.
„Boże, ty prowadź mnie!”

Potem pieśń ludowa z 30-letniej wojny:

„Niema piękniejszej śmierci na ziemi,
„Jak być zabitym przez nieprzyjaciela.
„Pośród zieleni, w otwartem polu
„Zegnać się z życiem nie tak jest przykro.
„Na łóżku trzeba kończyć samemu,
„A tu przynajmniej razem z druhami,
„Tu pada żołnierz jeden przy drugim
„Jak kłosy ścięte w lecie, wśród żniwa.”

Później zachęcająca piosenka:

„Życie ludzkie wśród pokoju
„Złeniwało i zgusniało;
„Gdy o wielkie czyny spytasz,
„Nędzną przędać ci przedstawia...
„Lecz na szczęście jawa nowa
„Wybuchnęła w całym kraju...
„Niesie ona cierpienie wiele
„Ale ducha w nas ożywi.”

Zakończył słowami Lutra:

„Uważaj wojnę jako rzecz, która
„strzeże twej żony, dziecka, domu,
„majątku i honoru, która ci pokój za-
„pewnia — jest więc niezmiernie szaco-
„wną.”

Gdyśmy przy pożegnaniu dziękowali szanownemu kapelanowi za poświęcony nam czas, odparł żywo:

— To ja winien podziękować państwu, żeście dali mi sposobność słabą moją wymową rozproszyć wątpliwości, które chrześcijanie i żołnie żołnierza ciężcy musiały bar-
dzo.

— A! to była męczarnia! — jęknęłam, gdy drzwi zamknęły się za duchownym.

— Tak — potwierdził Fryderyk — szczególnie przykrem mi było, to wyciąganie

Kawior Astrachański świeży.

M. SPRZĄCZKOWSKI

GŁÓWNY SKŁAD HERBATY

na ŁÓDŹ i okolice, firmy

„PIOTRA ORŁOWA“

Poleca na nadchodzące święta: wina odstale: węgierskie, francuskie, reńskie, hiszpańskie, szampańskie, rumy, koniaki, araki, likiery krajowe i zagraniczne, oraz towary kolonialne: rodzynki sułtańskie, eleme, migdały, cykatę, wanille, oliwę prawdziwą Nicejską, musztardy francuskie i krajowe, octy francuskie; czekoladę, mączkę cukrową zwaną puder z cukru oryżewskiego rżniętego na maszynie tu na miejscu, oraz wszelkie inne towary w zakres kolonialny i delikatesów wchodzące.

472-6-1

Ser prawdziwy Szwajcarski (Ementhaler).

Biskopiy angielskie.

ulica Piotrkowska № 501.

ulica Piotrkowska № 501.
Sardynki francuskie w oliwie.

Telefon: a) Ogród Julianów, b) Sklep Ogrodniczy Julianów.

JULJANÓW

OGRODNICTWO

Juljanów pod Łodzią

poleca:

Drzewa alejowe, owocowe wysokopienne i karłowe, drzewa i krzewy ozdobne, iglaste, róże w pięknych odmianach wysokopienne i niskie, drzewa laurowe kuliste i piramidalne i t. d.

Wszelkie obstalunki przyjmują się w każdym czasie i uskuteczniają się szybko i dobrze.

518-3-1

SKLEP OGRODNICZY

Piotrkowska № 768 (83).

poleca:

Codziennie świeże, cięte kwiaty, rośliny doniczkowe do hodowli pokojowej, bukiety, girlandy, wieńce i t. d. i t. d.

Dr. A. Kelm

przeprowadził się na ulicę Nowomiejską, róg Północnej, dom Szukiera, przyjmuje od 8 do 10 rano, od 2 do 4 po południu. 309-12

Dr. med. J. Klemptner

OKULISTA

przyjmuje od godz. 9-12 i 3-5 ul. Piotrkowska Nr. 21 (nowy) naprzeciwko apteki p. Spokornego. 424-10-1

Une française

cherche une demi-place S'adresser au bureau du „Dziennik“ F. 486-3

Osoby szyjące na maszynie mogą się zgłosić do pracowni gorsetów,

ulica Konstantynowska № 23, tamże przyjmują się obstalunki, oraz do prania i reparacji gorsety. 491-2

Handel NABIAŁOWY

przy Nowym Rynku poleca Szanownej Publiczności na nadchodzące święta MASŁO wyborowe do potraw i ciasta po 30 kop. za funt (biogrym razem więcej nad 20 funt odstępuje się rabat) oraz INDYKI tuczone po cenach przystępnych.

Z uszanowaniem

J. B. Wężyk

524-3

Kawior astrachański Is.

Byby wędzone i solone.

Sardynki w 10 gatunkach od 20 kop. i wyżej za pudełko.

Marynaty również Konserwy z najcenniejszych fabryk.

polecają po nader umiarkowanych cenach.

Bracia Thursz

ul. Piotrkowska № 23.

459-7-1

Niniejszym mam zaszczyt podać do wiadomości Sz. Publiczności i Szan. klientów moich, że do krawieckiego mego zakładu, istniejącego w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej N. 259 dom Tenenbauma, pod firmą

Herman Nadel,

na nadchodzący sezon letni nadzedeł znaczny wybór najnowszych i najmodniejszych materiałów zagranicznych i krajowych. W nadziei, że Sz. panowie klienci zechcą mnie i nadal zaszczycać swymi zleceniami, nadal zaszczytuję 490-12-1

Herman Nadel.

NAUCZYCIEL

gry fortepianowej

ukończywszy kurs wyższy w instytucji Warszawskiej pod kierunkiem profesora Strobla, udziela lekcji i przygotowuje uczeni i uczennice.

Oferaty pod lit. J. T. przyjmuje Administracja „Dziennika“. 402-3

Na czasie.

Jeszcze do sprzedania jedna para łóżek masiowych, jeden garnitur salony pluszem, jedwabnym kryty, jedna szafa do sukien, rozbierana, jedna para śpiących nocnych z marmurem, jeden stół do kart, jedna komoda. Jeden szlafrok rzeźbiony włosami wysłany, cerat kryty, wszystkie na orzech fornirowane, oraz sześć tuzinów krzesel, jedna kanapa, dwa fotele i jeden fotel bujany gęste włosy i osiem gromadów do firanek, wszystko nowe, pochodzące ze zwiniętego magazynu, po cenie niższej kosztu. Woleńska 105, n

487-3-1

E. Waeschke.

Pracownia SUKIEN i okryć damskich

przy ulicy Woleńskiej róg Benedykta № 31, drogę pietrową. Wykonuje wszelkie zamówienia akuracie i po cenach umiarkowanych.

Z uszanowaniem

C. ZAWADZKA.

Do mego składu, przy ulicy Dzikiej dawniej Graffa, nadchodzą ciągle świeże transporty najlepszych gatunków

węgla, wapna i cementu,

które sprzedają po możliwie najprzystępniejszych cenach.

E. Goldberg.

KANTOR wprost placu u W-go M. Polosińskiego, Dziką Nr. 506. 310-6

!! Naturalne !!

Wina węgierskie od 1-30 i wyżej za butelkę, oraz wina hiszpańskie, reńskie, francuskie etc. etc. i wszelkie towary kolonialne, poleca skład spirytualji, Win i delikatesów

Braci Thursz

ul. Piotrkowska № 23.

460-7-1

Z nadchodzącą porą wysiewów i sadzenia drzewek owocowych i ozdobnych, mam honor donieść, że

Cennik nasion i drzew owocowych i ozdobnych

wysłał się bezpłatnie na żądanie

Fryderyk Bardet

Senatorska № 35. 499-3

Masło litewskie Ia.

Wszelkie gatunki Serów

również:

Powidła węgierskie

polecają po nader umiarkowanych cenach

Bracia Thursz

ul. Piotrkowska № 23.

458-7-1

Skopy

dobrze upasione w ilości sztuk 32. do sprzedania w Brwinowie przystanek kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. 447-3

Mam zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność, iż założyłem przy ulicy Północnej № 310.

PRALNIE CHEMICZNA i farbiernię garderoby męskiej.

Z uszanowaniem

Alfons Doliński.

456-6-1

Młody pomocnik

rutynowany blawatnik i konfekcyoner damski, niemający szerszej znajomości zagranicą na tej drodze poszukuje posady za skromnem początkowo lecz odpowiedniem wynagrodzeniem. Odpowiedzialności za jego osobę, w całym tego słowa znaczeniu, udzielić może obecny jego pryncypał na żądanie interesanta.

Posadę może objąć dopiero od 1 kwietnia. Na żądanie fotografii. Oferaty pod „Pomocnik“, przyjmuje Biuro Ogłoszeń, Senatorska 26. 446-3

POLKA

z patentem poszukuje lekcji. Oferat pod lit. M. S. przyjmuje „Dziennik Łódzki“. 481-2

Do wiadomości J.W.P. fabrykantów m Łodzi i okolic uprzejmie podaję, że

introligatornie

moją, jako też i fabrykę pudełek, książek do prób, książek buchalteryjnych i t. p. zapatrzylem we wszelkie nowości wchodzące w zakres mego działy. Łaska mi powierzone zlecenia wypelniam precyzyjnie, akuracie i po niebawym niskich cenach. Polecam się łaskawym względem i pozostaję z poważaniem

J. Ch. Wiszogradski Łódź, ulica Zawadzka № 437, dom M. Bajbusa. 2450-12-

LETNIE

MIESZKANIA.

Kilka mniejszych i większych mieszkań w Lisowcach i Tworzankach pod Koluszkami. Wszelkie wygody na miejscu zapewnione. 457-3-1

Лодзинская Фабричная Железная Дорога

Всѣхъ дѣлѣхъ заготовленія товаровъ по заказу М. Зильберштейна объ утварѣ дубленой накладной Лодзи - Яново № 102794 отъ 24 Декабря 1890. Управленіе Лодзинской Фабричной Железной Дороги снѣхъ объявляетъ, что упомянутой дубленой накладной снѣхъ не действителенъ. 314 3-1

500 Rubli

wyplacę temu, kto przy używaniu

Kothe'a Wody do zębów

flakon po kop. 75, kiedykolwiek dostanie znowu ból zębów, lub wydać będzie z ust nieprzyjemny wóń

Job. George Kothe Berlin.

W ŁODZI u M. Lisieckiego, ulica Piotrkowska 254. 390-12

Pralnia chemiczna i pralnia bielizny

Farbiernia i Drukarnia

W. Przytułskiego,

dawniej T. Neumana, ul. Wschodnia Nr. 480 (46) vis-a-vis Abia. Poleca się w wszelkich robotach w zakres tego fachu wchodzących. Wykonanie staranne i dokładne ich wykonanie po cenach przystępnych i stałych. 502-8-1

Materiały meblowe

MAGASIN de MOSCOU

Oddział detaliczny składu hurtowego

HERZENBERGA I RAPPEPORTA

poleca

Świeżo otrzymane towary wełniane zagraniczne. Nouveautés!
Materiały wełniane czarne w wielkim wyborze.
Krepa angielska na żalobne welony.

Bogato zaopatrzony

w płótna jarosławskie i materyły bawełniane z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagraniczn.

Sprzedaż podług cennika.

Ceny stałe.

99-25-1

Koldry sławuckie, pluszowe, watawane i plaidy podróżne.

Herzenberg i Israelsohn, Łódź

23.

PIOTRKOWSKA

23.

Największy wybór nowości francuskich, angielskich, saskich i ruskich

materyałów na suknie.

BARDZO WIELKI ZAPAS PIERWSZORZĘDNYCH

plócien, bielizny stołowej, ręczników, towaru białego, dywanów, chodników, materyałów na pokrycia mebli, firanek, stor, kolder etc.

Doskonale zaopatrzony skład dla zakupów

CAŁYCH WYPRAW

Na nadchodzący sezon wiosenny codziennie napływają świeże nowości.

Usługa rzetelna. Ceny jak najniższe, lecz absolutnie stałe.

148-10-1

FABRYKA PIECÓW

Rudolfa Scholz

poleca swe wyroby

Emaliowane białe gładkie, staro niemieckie, w jednym i w kilku kolorach, majolikowe piece i kominki także z wypalaniem prawdziwymi złoceńiami.

Skład zaopatrzony jest bogato w najnowsze i najwspanialsze wzory niklowych, galwanizowanych i brązowanych ekraników, przyborów do ognia, postumentów do tych przyborów, skrzynek na węgiel, postumentów do parasoli i wieszadeł

Sprzedaż odbywa się w sklepie pana Adolfa Rosenthala, Piotrkowska 269, filia vis-a-vis Grand-Hotelu, gdzie znajdują się także modele pieców i skład wzorów kafli majolikowych.

112-15-1

„MONOPOL“ 10 szt. 6 kop. — 5 szt. 3 kop.

„Monopol“

Niemal doskonałych papierosów nad

„Monopol“ 10 szt. 6 kop., 5 szt. 3 kop.

Prosimy poprobować i przekonać się, że to nie pusta reklama lecz prawda rzeczywista.

Ręczy za to

Dom Handlowy Braci SZAPSZAŁ

w St. PETERSBURGU,

istniejący od roku 1873.

344-5

„MONOPOL“ 10 szt. 6 kop. — 5 szt. 3 kop.

Mam honor podać do publicznej wiadomości, że z dniem dzisiejszym pan

ZYGMUNT DALESZYŃSKI

zaprzestał kierować moją Łódzką Filją.

Dalsze kierownictwo mojej

Filii Fabryki Tektury Smółcowej i Asfaltu w Łodzi

powierzyłem panu

Stanisławowi Świetlikowi

i proszę zwracać się w prawie regulacji dawnych zobowiązań i w celu zawiązywania nowych stosunków jedynie do pana **Stanisława Świetlika** lub jego zastępcy pana **Rudolfa Straszewskiego**.

Łódź, 11 Marca 1891 roku.

F. Pietschmann

497-3-1

Kantor Dzielna ulica Nr 1369.

Powołując się na wyżej umieszczone ogłoszenie mam zaszczyt podać do ogólnej wiadomości, że z dniem dzisiejszym opuściłem dom handlowy

F. Pietschmann,

a miejsce moje objął pan **Stanisław Świetlik** na którego proszę przełać zaufanie jakim ja byłem darzony.

Łódź, dnia 11 marca 1891 r.

519-2

Zygmunt Daleszyński.

ZARZĄD

Stowarzyszenia Wzajemnej Pomocy Subjektów Handlowych

m. ŁODZI

ma zaszczyt zawiadomić, że we środę, dnia 6 (18) b. m. odbędzie się w sali **Koncertowej Vogla**, dla członków i ich rodzin, oraz osób wprowadzonych

wieczorek tańczący

POPREDZONY

koncertem amatorskim.

BILETY nabywać można, poczynając od czwartku, to jest dnia 12 b. m., codziennie od godziny 1 1/2 do 2 1/2 po południu i od 9 do 10 1/2 wieczorem w kancelarii Stowarzyszenia.

476-6

Wielka Wyprzedaż!!

najmniejszej **GARDEROBY DZIĄCINNEJ** z magazynu Warszawskiego „Au Bon Marché“

trwać będzie jeszcze tylko trzy dni.

Ul. Piotrkowska, dom Joskowicza Nr 269 vis-a-vis M. Silbersteina.

521-2

DO WYNAJĘCIA

LETNIE MIESZKANIA

w Rudzie Pabjanickiej pod Łodzią.

Mieszkania te znajdują się w środku kilkunastnówkaowego sosnowego lasu. Budynki murowane. Każde mieszkanie składa się z 2 dużych widnych pokoi, kuchni, werandy i piwnicy. Połączenie telefoniczne z Łodzią i Pabianicami.

Miał, warzywa, świeże pieczywo; ryby każdego czasu, po umiarkowanej cenie. Kąpiele zimne w specjalnie urządzonej łaźniach. Wiadomość na miejscu w kantorze cukrowni.

523-12-1

Лодзинская Фабричная желѣзная дорога, Лодзинская Фабричная желѣзная дорога,

Всѣдѣніе заявленія товаротранспортнаго М. Зильберштейна, объ утерѣ дубликата Лодзь-Пetersburgъ № 6599 отъ 2 февраля 1891 г. Управление Лодзинской желѣзной дороги симиъ объявляетъ, что упомянутый дубликатъ считается недействительнымъ.

501-3-1

489-3

Skład Wędlin Warszawskich

KIELBAS i DELIKATESÓW

Władysława Schmidt,

w ŁODZI, przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 76 (nowy).

Poleca przy nadchodzących świętach Wielkanocnych swój skład zaopatrzony w wszelkiego rodzaju wyroby masarskie, mianowicie: szynki surowe, gotowane, szynki z dzików, kielbasy surowe, wędzone, i gotowane, salcesony, gólowiny, galaretki, kiszki pasztetowe i podgardlane i t. d.

Szynki z mojego zakładu, będą zaopatrzone znakami i gdyby która okazała się niedobra, omdieniam nawet w Święta.

Ceny możliwie nizkie.

Polecam się łaskawym względem Szanownej Publiczności

485-6-1

W. Schmidt.